

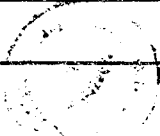
DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

ROK I (VI)

WARSZAWA, dnia 11 lutego 1957 r.

Nr 1 (70)

T R E S C :

I. Renty i zaopatrzenia

- Poz.
- Zarządzenie Nr. 100** Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1955 r. w sprawie rozpatrywania wniosków o zaopatrzenie inwalidzkie autochtonów Ziemi Odzyskanych zgłaszanych po terminie ustawowym. Str. 1.
 - Okólnik Nr 2** Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1957 r. w przedmiocie określenia d. cz. w sprawach rentowych wymagających aprobaty kierownika wydziału rent i pomocy społecznej. Str. 1.

II. Pomoc społeczna

- Zarządzenie Nr. 96** Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień prezydium rad narodowych w zakresie udzielania pomocy osobom poszkodowanym wskutek klęsk żywiołowych. Str. 1.
- Instrukcja Nr. 98** Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 grudnia 1956 r. zmieniająca instrukcję z dnia 26 czerwca 1954 r. w sprawie pomocy społecznej w formie zapomóg pieniężnych. Str. 2.
- Instrukcja Nr. 3** Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 stycznia 1957 r. w sprawie ponoszenia kosztów utrzymania rencistów w zakładach pomocy społecznej. Str. 2.

III. Zatrudnienie

- Poz.
- Zarządzenie Nr. 90** Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 listopada 1956 r. w sprawie powołania komisji resortowej przy Zarządzie Rezerw Roboczych. Str. 3.

IV. Rehabilitacja zawodowa inwalidów i przemysł ortopedyczny

- Okólnik Nr. 82** Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie przekazania prezdydiom powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych uprawnień w zakresie zaopatrywania w przedmioty ortopedyczne osób nie podlegających ubezpieczeniu społecznym. Str. 3.
- Okólnik Nr. 83** Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 listopada 1956 r. w sprawie kierowania zleceń na przedmioty ortopedyczne do spółdzielni pracy. Str. 4.

V. Komunikaty

- Komunikat** o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim. Str. 4.
- Komunikat** o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie opublikowanych w Dzienniku Urzędowym. Str. 5.

I. RENTY I ZAOPATRZENIA

1.

ZARZĄDZENIE NR 100**MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 22 grudnia 1956 r.

w sprawie rozpatrywania wniosków o zaopatrzenie inwalidzkie autochtonów Ziemi Odzyskanych zgłaszanych po terminie ustawowym.

W związku z przepisami art. 47 ust. 4 i 5 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 59, poz. 286), zezwalającymi na uwzględnianie wniosków zgłoszonych po terminie, zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się instrukcję nr 83 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 września 1955 r. o wyjątkowym trybie załatwiania wniosków o zaopatrzenie inwalidzkie dla autochtonów Ziemi Odzyskanych.

§ 2. Wnioski o zaopatrzenie inwalidzkie osób, o których mowa w § 1 zgłoszone po 1 grudnia 1956 r. należy załatwiać według ogólnych zasad rozstrzygania spóźnionych roszczeń o zaopatrzenie inwalidów wojennych i wojskowych, określonych w dekrete z dnia 14 sierpnia 1954 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr. 59, poz. 286).

§ 3. Sprawy autochtonów o zaopatrzenie inwalidzkie zgłoszone przed 1 grudnia 1956 r., w których postępowanie nie zostało ukończony, należy rozpatrzyć w trybie przewidzianym w przepisach obowiązujących przed tą datą.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister: wz. L. Chajn

2.

OKÓLNİK NR 2**MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 16 stycznia 1957 r.

w przedmiocie określenia decyzji w sprawach rentowych wymagających aprobaty kierownika wydziału rent i pomocy społecznej.

W celu usprawnienia pracy w komórkach rentowych prezydium wojewódzkich rad narodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownik wydziału rent i pomocy społecznej lub jego zastępca aprobuje decyzje przyznające renty, jeżeli jednorazowa należność przekracza kwotę 5.000 zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania. Jednocześnie traci moc przepis ust. 38 pkt. 2 okólnika nr 126 Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 grudnia 1953 r.

Minister: wz. L. Chajn

II. POMOC SPOŁECZNA

3.

ZARZĄDZENIE NR 96**MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 14 grudnia 1956 r.

w sprawie uprawnień prezydium rad narodowych w zakresie udzielania pomocy osobom poszkodowanym wskutek klęsk żywiołowych.

W związku z wejściem w życie uchwały nr 611 Rady Ministrów z dnia 3 października 1956 r. w sprawie dalszego rozszerzenia uprawnień rad narodowych w dziedzinie kierowania gospodarką narodową (Monitor Polski Nr 91, poz. 1027) — zarządza się co następuje:

inv. 2552

A-86

§ 1. Przekazuje się z budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej do budżetów terenowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) kredyty przeznaczone do udzielania pomocy w formie zapomóg pieniężnych osobom poszkodowanym wskutek klęsk żywiołowych.

§ 2. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) upoważnia we własnym zakresie podległe prezydium rad narodowych do udzielania osobom poszkodowanym wskutek klęsk żywiołowych (pożar, powódź itp.) pomocy w formie zapomóg pieniężnych.

2. Zapomogi, o których mowa w ust. 1, udzielane są w celu zaspokojenia najbardziej niezbędnych potrzeb żywnościowych i odzieżowych w okresie bezpośrednio następującym po wypadku klęski żywiołowej.

§ 3. Traci moc zarządzenie nr 95 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 października 1955 r. w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień w zakresie udzielania pomocy osobom poszkodowanym wskutek klęsk żywiołowych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister: wz. **Wl. Barcikowski**

4.

INSTRUKCJA NR 98

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 grudnia 1956 r.

zmieniająca instrukcję z dnia 26 czerwca 1954 r. w sprawie pomocy społecznej w formie zapomóg pieniężnych.

§ 1. W Instrukcji nr 50/54 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 czerwca 1954 r. w sprawie pomocy społecznej w formie zapomóg pieniężnych wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. a) Prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) ustala dla powiatowych (miast stanowiących powiaty, dzielnicowych) rad narodowych kwoty, do których wysokości rady te będą mogły przyznawać zapomogi, zarówno jednorazowe, jak i okresowe;

b) powiatowe rady narodowe w ramach uzyskanych uprawnień ustala dla miejskich i gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli kwoty, do których wysokości rady te będą mogły przyznawać zapomogi, zarówno jednorazowe, jak i okresowe;

c) w przypadkach uznania konieczności udzielenia pomocy w rozmiarze przekraczającym zakres uprawnień danego prezydiu rady narodowej, wniosek w takiej sprawie z aktami i wywiadem społecznym powinien być przesłany do prezydiu rady narodowej, bezpośrednio wyższego stopnia; nie wyklucza to możliwości wypłacenia zainteresowanemu zapomogi w granicach uprawnień posiadanych przez dane prezydium rady narodowej“.

2) § 7. skreśla się.

3) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Zapomogi okresowe mogą być przyznawane najwyżej na okres 3 miesięcy. W razie konieczności przyznania dalszej zapomogi pieniężnej, należy ponownie przeprowadzić wywiad społeczny celem stwierdzenia, czy nadal istnieją warunki, powodujące konieczność udzielania pomocy“.

§ 2. Tracą moc instrukcje Ministra Pracy i Opieki Społecznej: z dnia 23 kwietnia 1955 r. Nr Psd. 1a — 55 i z dnia 22 września 1955 r. Psd. 107 — Og. 35/55.

§ 3. Instrukcja wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 grudnia 1956 r.

Minister: **St. Zawadzki**

5.

INSTRUKCJA NR. 3

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 stycznia 1957 r.

w sprawie ponoszenia kosztów utrzymania rencistów w zakładach pomocy społecznej.

W związku z przepisami art. 66 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200) oraz art. 29 i 42 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 59, poz. 286) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Rencistom przebywającym w zakładach pomocy społecznej potrąca się na pokrycie kosztów utrzymania w tych zakładach 80% renty (zaopatrzenia).

2. Pozostałe 20% renty (zaopatrzenia) prezydiu wojewódzkiej rady narodowej (wydział rent i pomocy społecznej) lub Biuro Rent Zagranicznych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej wypłaca renciście.

3. Jeżeli po potrąceniu pełnych kosztów utrzymania rencisty w zakładzie pozostała część zaopatrzenia przekracza 20% renty, całą nadwyżkę wypłaca się również renciście.

4. Przy obliczaniu potrąceń na koszty utrzymania rencisty w zakładzie nie bierze się pod uwagę rent sierocych oraz dodatków dla dzieci, wnuków i rodzeństwa. Dodatki (renty) te wypłaca się w całości do rąk opiekunów tych osób lub do ich własnych rąk, jeżeli są one pełnoletnie.

§ 2. 1. Rencistom opuszczającym zakład pomocy społecznej na stałe lub czasowo na okres dłuższy niż 2 tygodnie za wiedzą kierownika zakładu — wypłaca się rentę w pełnej wysokości od następnego dnia po opuszczeniu zakładu.

2. Wypłata renty w pełnej wysokości następuje na podstawie zaświadczenia wydanego przez zakład pomocy społecznej, stwierdzającego datę opuszczenia zakładu oraz czasokres pozostawania rencisty poza zakładem.

§ 3. 1. W uzasadnionych przypadkach prezydiu powiatowej (miejskiej) rady narodowej może częściowo lub całkowicie zwolnić rencistę od odpłatności za pobyt w zakładzie. Zasady i tryb załatwiania podań w tych sprawach określa załącznik do niniejszej instrukcji.

2. W razie częściowego lub całkowitego zwolnienia rencisty od odpłatności za pobyt w zakładzie w związku z pozostawaniem na jego utrzymaniu rodziny — renciście wypłaca się 20% renty, a do rąk rodziny pozostałą kwotę.

§ 4. 1. Postanowień niniejszej instrukcji nie stosuje się do pensjonariuszy — rencistów przebywających w zakładach pomocy społecznej Zrzeszenia Katolików „Caritas“ i w innych zakładach częściowo finansowanych z budżetu prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

2. Pensjonariuszom-rencistom o których mowa w ust. 1 wypłaca się rentę (zaopatrzenie) w pełnej wysokości.

§ 5. Tracą moc: instrukcja Nr 61 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 lipca 1955 r. w sprawie ponoszenia kosztów utrzymania w zakładach pomocy społecznej oraz instrukcja Nr 87 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 sierpnia 1955 r. w tejże sprawie.

§ 6. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister: **St. Zawadzki**

Załącznik do instrukcji Nr 3
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 17 stycznia 1957 r., poz. 5.

WYTYCZNE

w sprawie zwalniania pensjonariuszy — rencistów od odpłatności za pobyt w zakładach pomocy społecznej.

1. Pensjonariusz-rencista może być częściowo lub całkowicie zwolniony od odpłatności za pobyt w zakładzie pomocy społecznej w razie:

1) stwierdzenia wyjątkowych zasług lub długoletniej aktywnej działalności w ruchu rewolucyjnym, w pracy społecznej albo zawodowej,

2) stwierdzenia, że rodzina rencisty (małżonek, dzieci, rodzice, wnuki i rodzeństwo), nie pozostawała na jego utrzymaniu do chwili umieszczenia w zakładzie pomocy społecznej, nie posiada dostatecznych środków utrzymania, jeżeli członkowie tej rodziny odpowiadają warunkom do przyznania renty rodzinnej na podstawie dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, a w szczególności:

- osiągnęli wiek: mężczyźni 65 lat, kobiety 55 lat lub są inwalidami, albo wychowują przynajmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa rencisty w wieku do lat 8,
- dzieci, wnuki i rodzeństwo stanu wolnego w wieku do lat 16, a w razie uczęszczania do szkoły w wieku do lat 24 lub bez względu na wiek, jeżeli stali się inwalidami I lub II grupy w wieku do lat 16 lub w czasie uczęszczania do szkół w wieku do lat 24.

2. Rencista ubiegający się o częściowe lub całkowite zwolnienie od odpłatności za pobyt w zakładzie składa odpowiednio umotywowane podanie do kierownika zakładu. Podanie to kierownik zakładu przesyła do właściwego prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej (inspektora rent i pomocy społecznej), dołączając opinię o zachowaniu się pensjonariusza w zakładzie, ostatni aktualny wywiad społeczny oraz podając numer renty i siedzibę wydziału rent i pomocy społecznej wypłacającego daną rentę. W razie nieposiadania aktualnego wywiadu społecznego, wywiad przeprowadza prezydium miejskiej (dzielnicowej) lub gromadzkiej rady narodowej w miejscu zamieszkania rodziny zainteresowanego rencisty na wniosek prezydium powiatowej rady narodowej właściwego dla miejsca położenia zakładu. Jeżeli rencista ubiega się o częściowe lub całkowite zwolnienie od odpłatności za pobyt w zakładzie z tytułu swej działalności społeczno-politycznej, powinien do podania dołączyć posiadane dowody takiej działalności.

3. Częściowe lub całkowite zwolnienie od odpłatności za pobyt w zakładzie następuje na podstawie wniosku powiatowego (miejskiego) inspektora rent i pomocy społecznej zatwierdzonego przez resortowego członka prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej. W razie stwierdzenia aktywnej działalności społeczno-politycznej rencisty w ruchu rewolucyjnym — częściowe lub całkowite zwolnienie od odpłatności za pobyt w zakładzie może nastąpić również na wniosek kierownika zakładu pomocy społecznej lub z urzędu przez prezydium właściwej rady narodowej.

4. Powiatowy (miejski) inspektor rent i pomocy społecznej zawiadamia o wydanej decyzji właściwy wydział rent i pomocy społecznej (Biuro Rent Zagranicznych) oraz zainteresowanego rencistę i jego rodzinę.

III. ZATRUDNIENIE

6.

ZARZĄDZENIE NR 90

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 listopada 1956 r.

w sprawie powołania komisji resortowej przy Zarządzie Rezerw Roboczych.

Na podstawie § 3 uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-30, poz. 442) — zarządzam co następuje:

§ 1. Powołuję w Centrali Ministerstwa przy Zarządzie Rezerw Roboczych komisję do spraw opiniowania wniosków prezydiów wojewódzkich rad narodowych w zakresie projektów robót interwencyjnych i zapotrzebowania kredytów z funduszu interwencyjnego.

§ 2. Do zadań komisji wymienionej w § 1 należy w szczególności:

- ustalanie celowości i realności zamierzeń w zakresie projektowanych przez prezydia wojewódzkich rad narodowych robót interwencyjnych,
- ocena wysokości żądanych kredytów i realności ich wykorzystania w planowanym okresie realizacji poszczególnych zamierzeń,

3) badanie czy projektowane zamierzenia w zakresie robót interwencyjnych nie mają pokrycia finansowego z innych źródeł.

§ 3. W skład komisji wchodzi:

- jako przewodniczący — Dyrektor Zarządu Rezerw Roboczych w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej,
- jako członkowie — przedstawiciel Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
- przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu Drobniego i Rzemiosła,
- przedstawiciel Ministerstwa Gospodarki Komunalnej,
- przedstawiciel Ministerstwa Finansów,
- przedstawiciel Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy,
- przedstawiciel Związku Izb Rzemieśniczych,
- naczelnik wydziału wyznaczony przez Dyrektora Zarządu Rezerw Roboczych w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. W razie potrzeby przewodniczący komisji może zapraszać do udziału w pracach Komisji przedstawicieli innych resortów nie wymienionych w § 3.

§ 5. 1. Za udział w posiedzeniach komisji, odbywanych poza godzinami służbowymi, członkowie komisji otrzymują wynagrodzenie w następującej wysokości:

przewodniczący	— zł 57.—
członkowie	— zł 38.—

2. Wydatki na wynagrodzenie dla członków komisji nie mogą przekroczyć kwoty:

w roku 1956	— 1.600.— zł
w roku 1957	— 5.000.— zł

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister: **St. Zawadzki**

IV. REHABILITACJA ZAWODOWA INWALIDÓW I PRZEMYSŁ ORTOPEDYCZNY

7.

OKÓLNIA NR 82

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 listopada 1956 r.

w sprawie przekazania prezydiom powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych uprawnień w zakresie zaopatrywania w przedmioty ortopedyczne osób nie podlegających ubezpieczeniom społecznym.

W celu usprawnienia zaopatrywania w przedmioty ortopedyczne osób nie podlegających ubezpieczeniom społecznym ustala się co następuje:

1. Upoważnia się prezydia powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych do rozpatrywania i załatwiania wniosków dotyczących zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne na koszt Państwa lub za częściową odpłatnością osób nie podlegających ubezpieczeniom społecznym, zwanych w dalszym ciągu „osobami nieubezpieczonymi“, a także do wydawania zleceń na zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne tych osób.

2. Decyzję o przyznaniu przedmiotu ortopedycznego na koszt Państwa lub za częściową odpłatnością podejmuje resortowy członek prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej na podstawie wniosku lekarskiego oraz wywiadu społecznego o stanie majątkowym osoby nieubezpieczonej.

3. Wydział (referent) rent i pomocy społecznej prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej na podstawie wniosku lekarskiego i decyzji o przyznaniu przedmiotu ortopedycznego — wystawia zlecenie na wykonanie przedmiotu skierowane do właściwej wytwórni protez.

4. Zlecenie należy wystawiać na druku MPiOS In. 4a. O wysłaniu zlecenia do wytwórni protez osoba nieubezpieczona zostaje powiadomiona pismem na druku MPiOS In. 5.

5. Postanowienia niniejszego okólnika obowiązują od dnia 17 listopada 1956 r. Równocześnie tracą moc wytyczne dotyczące załatwiania tych spraw przez prezydium wojewódzkich rad narodowych.

Minister: **St. Zawadzki**

8.

OKÓLNIAK NR. 83

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 listopada 1956 r.

w sprawie kierowania zleceń na przedmioty ortopedyczne do spółdzielni pracy.

W związku z przepisami § 24 ust. 2 zarządzenia Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 31 marca 1955 r. w sprawie zaopatrywania ubezpieczonych i ich rodzin w przedmioty ortopedyczne (Monitor Polski z 1955 r. Nr. 32, poz. 307, i z 1956 r. Nr. 38, poz. 452) — ustala się co następuje:

1. Zezwala się wydziałom (referentom) rent i pomocy społecznej prezydiów wojewódzkich i powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych z wyjątkiem rad narodowych wskazanych w ust. 2 na kierowanie zleceń na pasy brzuszne i przepuklinowe, wkładki ortopedyczne, dopasowywanie pasów i wkładek ortopedycznych oraz zleceń na naprawy protez, aparatów ortopedycznych i drobnych napraw wózków inwalidzkich — do spółdzielni pracy wskazanych przez wydziały rent i pomocy społecznej prezydiów wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z wojewódzkimi związkami spółdzielni pracy. Zlecenia nie mogą być kierowane do spółdzielni pracy znajdujących się na terenie m. st. Warszawy oraz miast: Poznania, Krakowa, Katowic i Wrocławia.

2. Prezydium rad narodowych (wszystkich stopni) m. st. Warszawy i miast: Poznania, Krakowa, Katowic i Wrocławia kierują zlecenia na pasy brzuszne i przepuklinowe, wkładki ortopedyczne oraz na naprawy protez, aparatów ortopedycznych i wózków inwalidzkich wyłącznie do Państwowych Wytwórni Protez, które znajdują się na terenie tych miast.

3. W przypadku likwidacji, lub zmiany profilu produkcyjnego dotychczas wyznaczonej spółdzielni, wydział rent i pomocy społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z wojewódzkim związkiem spółdzielni pracy wyznacza inną spółdzielnię.

4. Zlecenia na obuwie ortopedyczne należy kierować wyłącznie do Państwowych Wytwórni Protez. W przypadku, gdy wpływ zamówień na obuwie ortopedyczne przekracza zdolność produkcyjną Państwowej Wytwórni Protez — Wytwórnia taka może kierować zlecenia na obuwie ortopedyczne do spółdzielni pracy.

5. Postanowienia niniejszego okólnika obowiązują od dnia 20 listopada 1956 r. Równocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr. 65 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 lipca 1956 r. w sprawie kierowania zleceń na przedmioty ortopedyczne do spółdzielni pracy.

Minister: **wz. Wł. Barcikowski**

9.

V. KOMUNIKATY

Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim.

1. Ustawa z dnia 11 września 1956 r. o zmianie przepisów dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 43, poz. 199).

2. Obwieszczenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 września 1956 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 43, poz. 200).

3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1956 r. w sprawie zwrotu składek członkom zlikwidowanych pracowniczych kas emerytalnych (Dz. U. Nr 50, poz. 219).

4. Ustawa z dnia 15 listopada 1956 r. o podwyższeniu i przywróceniu niektórych zaopatrzeń dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. Nr 56, poz. 255).

5. Ustawa z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie przepisów o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. Nr 56, poz. 256).

6. Ustawa z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie dekretu o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 56, poz. 257).

7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1956 r. w sprawie zasad i trybu przywracania praw emerytalnych utraconych na podstawie przepisów o weryfikacji lub rehabilitacji (Dz. U. Nr 59, poz. 278).

8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1956 r. w sprawie świadczeń rentowych dla osób niesłusznie pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 59, poz. 279).

9. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru renty (Dz. U. Nr 59, poz. 280).

10. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 listopada 1956 r. w sprawie przyznawania dodatków do rent dla rencistów nie pracujących i nie posiadających poza rentą dochodu z innych źródeł (Dz. U. Nr 59, poz. 281).

11. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 listopada 1956 r. w sprawie podziału renty rodzinnej między uprawnionych członków rodziny (Dz. U. Nr 59, poz. 282).

12. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 listopada 1956 r. w sprawie wypłaty rent osobom pozbawionym wolności oraz świadczeń dla tych osób, jeśli uległy wypadkowi przy pracy w czasie pozbawienia wolności (Dz. U. Nr 59, poz. 283).

13. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 listopada 1956 r. w sprawie okresów zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego, udzielania świadczeń rentowych z tytułu zatrudniania za granicą oraz zbiegu świadczeń rentowych z tytułu zatrudnienia w Polsce z prawem do świadczeń z instytucji zagranicznych (Dz. U. Nr 59, poz. 284).

14. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów właściwych do ustalania prawa i wypłacania świadczeń w związku z zatrudnieniem za granicą (Dz. U. Nr 59, poz. 285).

15. Obwieszczenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1956 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 59, poz. 286).

16. Obwieszczenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1956 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zaopatrzeniu ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. Nr 59, poz. 287).

17. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień do świadczeń rentowych dla dzieci, wnuków i rodzeństwa korzystających z innych świadczeń z funduszy publicznych (Dz. U. Nr. 61, poz. 297).

18. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie przywrócenia niektórym osobom uprawnień emerytalnych z państwowego systemu emerytalnego (Dz. U. Nr. 3, poz. 11).

19. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 12).

20. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu zaliczenia niektórych okresów do okresów zatrudnienia (Dz. U. Nr. 4, poz. 20).

21. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 listopada 1956 r. w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników samodzielnych stanowisk pracy do spraw rent i pomocy społecznej prezydentów powiatowych, miejskich (miast stanowiących powiaty) i dzielnicowych rad narodowych (Monitor Polski Nr 101, poz. 1176).

22. Zarządzenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 11 grudnia 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 31 marca 1955 r. w sprawie zaopatrywania ubezpieczonych i członków ich rodzin w przedmioty ortopedyczne (Monitor Polski Nr 105, poz. 1224).

23. Uchwała Nr. 25 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad zwalniania, przeszkalania i zatrudnianie pracowników w związku z reorganizacją administracji (Monitor Polski Nr. 6, poz. 37).

10.

Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie opublikowanych w Dzienniku Urzędowym

1. Okólnik Nr 84 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 listopada 1956 r. w sprawie pomocy pieniężnej dla jedynych żywicieli rodzin.
2. Zarządzenie nr 85 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 listopada 1956 r. w sprawie wstrzymania zakupu

niektórych artykułów przemysłowych nabywanych przez urzędy i instytucje.

3. Zarządzenia nr 86—89 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 listopada 1956 r. w sprawie przyznania Warszawskiej, Krakowskiej, Katowickiej i Poznańskiej Wytwórniom Protez funduszy na indywidualne nagrody dla pracowników za osiągnięte wyniki działalności gospodarczej w I półroczu 1956 r.

4. Zarządzenie nr 92 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1956 r. w sprawie organizacji i tabel stanowisk jednostek organizacyjnych resortu finansowanych z budżetu centralnego.

5. Zarządzenie nr 93 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 grudnia 1956 r. w sprawie pracy w okresie przedświątecznym.

6. Zarządzenie nr 95 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 grudnia 1956 r. w sprawie przyznania państwowym wytwórniom protez środków finansowych na nagrody indywidualne dla pracowników za osiągnięte wyniki działalności gospodarczej w III kwartale 1956 r.

7. Zarządzenie nr 97 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przejęcia przez Warszawską Wytórnię Protez w Warszawie zakładu ortopedycznego przy Spółdzielni Pracy „Elektromechanik“ w Łodzi.

8. Zarządzenie nr 99 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1956 r. w sprawie zmiany przepisów o bankowej kontroli funduszu plac w państwowych wytwórniach protez.

9. Zarządzenie nr. 1. Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 stycznia 1957 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych wytwórni protez.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Prenumerata roczna wynosi 36 zł., półroczna 18 zł., kwartalna 9 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto w Narodowym Banku Polskim V. O. M. w Warszawie, konto 1520-91-639 na dochód bz. 24 Dz. 5 R. 19.

ZGŁ W-wa zam. 39-57 druk kl. 7 g 60 A4 — 3000 — B-64

§ 2. Upoważnia się Kierowników Wydziałów Rent i Pomocy Społecznej Prezydentów Wojewódzkich Rad Narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy, m. Łodzi, Krakowa, Poznania i Wrocławia) oraz ich zastępców:

- a. do wydawania decyzji o umarzeniu nadpłat rentowych do wysokości 1.000 zł,
- b. do wydawania decyzji o rozkładaniu spłaty na raty mniejsze niż 20% renty.

§ 3. Decyzje w sprawach umorzenia nadpłat przekraczających 1.000 zł będą wydawane przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej na wniosek właściwego wydziału rent i pomocy społecznej.

§ 4. W uzasadnieniu wniosku o umorzenie nadpłaty należy podawać okres powstania nadpłaty, przyczynę powstania nadpłaty, czy rencista jest zobowiązany do zwrotu nadpłaty w myśl art. 19 dekretu o p.z.e., w miarę potrzeby stan majątkowy i rodzinny rencisty itp.

Każda nadpłata renty powinna być dokładnie analizowana dla ustalenia przyczyny powodującej nadpłatę i zbadania możliwości walki o usunięcie tych przyczyn zwłaszcza, jeżeli przyczyną powstania nadpłaty będzie zła organizacja i podział pracy, niewłaściwa obsada osobowa poszczególnych stanowisk pracy itp.

Zasady te należy stosować i przy wydawaniu decyzji przewidzianych w § 2.

§ 5. Znosi się dotychczasowy Rejestr nadpłat niepotracalnych. Wprowadza się natomiast „Wykaz umorzonych nadpłat rentowych“, który prowadzić należy wg następujących zasad:

1. wykaz obejmuje rubryki: a—l.p., b—symbol, Nr renty i data płatności, c—imię i nazwisko rencisty, d—suma nadpłaty, e—powód nadpłaty i czas, w którym nadpłata powstała, f—data i Nr decyzji o umorzeniu nadpłaty, g—nazwa władzy, która decyzję wydała, h—uwagi,
2. wykaz prowadzi się na każdy rok kalendarzowy oddzielnie,
3. do wykazu wpisuje się bieżąco umorzone nadpłaty,
4. po zakończeniu roku wykaz należy podsumować, zakończyć, wypełnić sprawozdanie statystyczne Sg 14 i przesłać Ministerstwu w 2 egzemplarzach do Wydziału Kontroli Wypłat.

§ 6. Nadpłaty figurujące dotychczas w Rejestrze nadpłat niepotracalnych uznaje się za umorzone.

§ 7. Nadpłaty figurujące w Terminarzu potrąceń oraz w windykacji należy poddać analizie i wydać decyzję po myśli niniejszego zarządzenia i albo nadpłaty umorzyć (§ 2, § 3) albo potrącać w dalszym ciągu raty na pokrycie nadpłaty. O decyzji umorzenia należności będącej w windykacji należy zawiadomić komórkę księgowości.

§ 8. Dotychczasowe zarządzenia wydane przez Ministerstwo lub b. Centralę ZUS o nadpłatach rentowych w sprawach uregulowanych niniejszym zarządzeniem — tracą moc obowiązującą.

§ 9. Zarządzenie niniejsze obowiązuje w stosunku do wszystkich rodzajów rent z wyjątkiem rent wojskowych z dekretu z dnia 18 września 1954 r. o zaopatrzeniu emerytalnym generałów, oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz ich rodzin, rent funkcjonariuszów bezpieczeństwa, Milicji Obywatelskiej i Straży Więziennej.

O umorzeniu nadpłat tych rent decydują właściwe Ministerstwa.

§ 10. W wykazach umorzonych nadpłat rentowych wpisywać należy nadpłaty umorzone po dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia. Nadpłaty umorzone z Rejestru nadpłat niepotracalnych, Terminarza potrąceń i windykacji wg stanu na dzień 30 czerwca 1957 r. wykazać należy jednorazowo w sprawozdaniu Sg 14.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister

wz. W. Kłosiewicz

II. REHABILITACJA ZAWODOWA INWALIDÓW I PRZEMYSŁ ORTOPEDYCZNY

46.

ZARZĄDZENIE Nr 24 MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 lipca 1957 r.

znak: Og. 900/1894/57

w sprawie rozszerzenia uprawnień Dyrektora Zarządu Przemysłu Ortopedycznego

Na podstawie § 1 ust. 2 oraz § 3 uchwały Nr 518/56 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów centralnych zarządów przemysłu (Monitor Polski Nr 83, poz. 975) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze nie narusza uprawnień dyrektorów państwowych wytwórni protez, wynikających z zarządzenia Nr 1 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 stycznia 1957 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych wytwórni protez, albo przysługujących dyrektorom przedsiębiorstw na podstawie innych obowiązujących przepisów.

I. W zakresie planowania produkcji

§ 2. Nadaje się Dyrektorowi Zarządu Przemysłu Ortopedycznego uprawnienia do:

- 1) ustalania w oparciu o zadania otrzymane od Ministra — zadań dla państwowych wytwórni protez w zakresie planów wieloletnich;
- 2) ustalania — na podstawie zadań rocznych ustalonych przez Ministra dla Zarządu Przemysłu Ortopedycznego — rocznych zadań planowych (z podziałem na kwartały) dla państwowych wytwórni protez;
- 3) dokonywania zmian w toku realizacji ustalonych planów rocznych, a mianowicie co do wartości produkcji — korygowania wartości produkcji w planach kwartalnych państwowych wytwórni protez i Zarządu Przemysłu Ortopedycznego oraz innych elementów planu z tym związanych, z tym, że zwiększenie zadań wytwórni w ciągu kwartału wymaga zgody dyrektora wytwórni.

Wymienione wyżej zmiany planów mogą nastąpić pod warunkiem wykonania otrzymanych od Ministra zadań planu rocznego według wartości.

II. W zakresie ustalania cen

§ 3. Nadaje się Dyrektorowi Zarządu Przemysłu Ortopedycznego uprawnienia do zatwierdzania cen na produkowane wyroby i świadczone usługi przez państwowe wytwórnie protez. Ceny te zatwierdza Dyrektor Zarządu Przemysłu Ortopedycznego po porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Planowania i Budżetu.

III. W zakresie organizacji, zatrudnienia i płac

§ 4. Nadaje się Dyrektorowi Zarządu Przemysłu Ortopedycznego uprawnienia do ustalania szczegółowej struktury Zarządu Przemysłu Ortopedycznego w oparciu o wytyczne Ministra.

§ 5. Nadaje się Dyrektorowi Zarządu Przemysłu Ortopedycznego w stosunku do państwowych wytwórni protez uprawnienia do:

- 1) ustalania na podstawie określonych dla Zarządu Przemysłu Ortopedycznego przez Ministra limitów zatrudnienia i funduszu płac (z podziałem na robotników i pracowników umysłowych) planów rocznych — z podziałem na kwartały — zatrudnienia i funduszu płac dla państwowych wytwórni protez;
- 2) wprowadzania zmian do kwartalnych planów w toku ich realizacji pod warunkiem wykonania zadań rocznych;
- 3) zatwierdzania premii produkcyjnej dla dyrektorów i pracowników państwowych wytwórni protez w razie niewykonania niektórych wskaźników planu z wyjątkiem wskaźników wykonania planu produkcji globalnej;
- 4) przyznawania nagród za uruchomienie nowej produkcji i wprowadzenie postępu technicznego — według zasad ustalonych przez Ministra;
- 5) przyznawania dyrektorom państwowych wytwórni protez nagród z odrębnego funduszu, jaki na ten cel zostanie ustanowiony zarządzeniem Ministra;
- 6) ustalania — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego — nomenklatury i szeregowań (stawk) dla stanowisk nie ujętych w taryfikatorze, a powstałych w związku z uruchomieniem nowej produkcji, bądź wprowadzeniem nowych procesów technologicznych;
- 7) tworzenia, przy rozdziale na poszczególne państwowe wytwórnie protez zatwierdzonego rocznego limitu bezosobowego funduszu płac, rezerwy z przeznaczeniem na potrzeby, jakie mogą w nich zaistnieć w ciągu roku oraz dokonywania przerzutów niewykorzystanych kwot między wytwórniami protez, za zgodą tych wytwórni;
- 8) zastosowania — w przypadkach gospodarczo uzasadnionych — w odniesieniu do pracowników finansowo-księgowych państwowych wytwórni protez, zasad premiowania obowiązujących pracowników inżynierjno-technicznych.

IV. W zakresie spraw kadrowych

§ 6. Nadaje się Dyrektorowi Zarządu Przemysłu Ortopedycznego uprawnienia do: